

LBRIS

We know
books

CULMILE DE SMARALD ALE INIMII

Concepte cheie în practicarea Sufismului

volumul

4

M. Fethullah Gülen

t...
TRITONIC
Tritonic Books

București – 2023

Fethullah Gülen

Culmile de smarald ale inimii

Concepte cheie în practicarea Sufismului - volumul 4

Traducerea din limba engleză realizată de Asociația pentru Dialog și Valori Universale (email: info@advu.ro).

Drepturile de traducere în limba română: Asociația pentru Dialog și Valori Universale, prin contract de la Blue Dome Press, SUA.

Editor coordonator: Abdula Irsel.

Copyright © ADVU și Tritonic 2023 pentru ediția prezentă.

Toate drepturile rezervate, inclusiv dreptul de a reproduce fragmente din carte.

TRITONIC

Str. Coacăzilor nr. 5, București

e-mail: editura@tritononic.ro

www.tritononic.ro

Tritonic București apare la poziția 18 în lista cu Edituri de prestigiu recunoscut în domeniul științelor sociale (lista A2) (CNATDCU):

http://www.cnatdco.ro/wp-content/uploads/2011/11/A2_Panel41.xls

Colecția: Asociația pentru Dialog și Valori Universale.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României**GÜLEN, FETHULLAH****Culmile de smarald ale inimii : concepte cheie în practicarea sufismului /**

Fethullah Gülen. - București : Tritonic Books, 2023

4 vol.

ISBN 978-606-749-700-7

Vol. 4. - 2023. - Conține bibliografie. - ISBN 978-606-749-704-5

2

Coperta: Alexandra Bardan

Grafica copertei și fotografia autorului prin amabilitatea Blue Dome Press.

DTP: Ioan Dorel Radu

Editor: Rebeca Cojocaru

Comanda nr. ADVU4/2023

Bun de tipar: Octombrie 2023

Tipărit în România

Orice reproducere, totală sau parțială, a acestei lucrări, fără acordul scris al editorului, este strict interzisă și se pedepsește conform Legii dreptului de autor.

CUPRINS

Prefață: M.Fethullah Gülen și <i>Culmile de Smarald ale Inimii</i>	9
Talib, Murid, Salik, Wasil (Căutătorul, Cel care vrea, Inițiatul, Cel care a obținut sau a ajuns)	18
<i>Căutătorul</i>	20
<i>Cel care vrea sau Voitorul</i>	22
Inițiatul din altă perspectivă	32
<i>Wasil</i> (Cel care a obținut sau Care a ajuns)	43
<i>Khushu și Hurma</i> (Evlavie Reverențioasă și Respect)	58
Orizontul „secretului” și Ce se Află Dincolo	68
<i>Haqq</i> (Adevărul), <i>Haqiqa</i> (Adevăratul) și Ceea ce se află Dincolo	78
Dumnezeu și Adevărul Divinității	85
Tărâmuri metafizice 'Arsh (Tronul Suprem al lui Dumnezeu)	99
<i>Lawhun Mahfuz</i> (Tabla Supremă Păstrată) și Ce se așterne înainte	118
(<i>Ta'ayyunat</i>) Identificări și Ce se Așterne Înainte	128
Atributele de Slavă ale lui Dumnezeu	140
<i>Wujud</i> ([<i>Atosfânta, Auto-JExistența</i>])	152
<i>Wahdaniyya</i> (<i>Singularitatea</i>)	153
<i>Qidam</i> (<i>A fi fără de început</i>)	155
<i>Baqa</i> (<i>permanența eternă</i>)	156
<i>Muhalafatun lil-hawadith</i> (<i>A Fi Diferit de Creat</i>)	157
<i>Qiyam bi-nafsihi</i> (<i>Autosubzistență</i>)	158
<i>Hayah</i> (<i>Viața</i>)	160
<i>'Ilm</i> (<i>Cunoaștere</i>)	161

Sam'a (Auzul)	162
Basar (Văzul)	163
Irada (Voința)	164
Qudra (Putere)	167
Kalam (Vorbire)	168
Takwin (A face să existe)	170
Khalq (Creație)	171
Ibda' (Originea Unică)	173
Insha' (Producere)	173
Tarziq (Oferire)	175
Numele Preafrumoase ale lui Dumnezeu	182
Încheierea unei lungi călătorii	205

Nota traducătorilor: traducerea în limba română a fost efectuată după o traducere în limba engleză a originalului, din limba turcă. Versetele din Coran au fost preluate ca atare, conform lucrării „Traducerea sensurilor Coranului cel Sfânt în limba română”, realizată de Liga Islamică și Culturală din România, ediția V, 2010. Cum citatele din traducerea în limba engleză au fost, cel mai probabil, oferite conform versiunii în engleză a Coranului, iar în română s-a folosit pentru exactitate documentul sus citat, este posibil să apară diferențe între numerotarea Versetelor menționate, fapt ce nu afectează în niciun fel înțelegerea textului. Citatele poetice din Rumi, dar și din ceilalți poeți, scriitori și gânditori, au fost traduse aproximativ, în limba română neexistând momentan o traducere oficială a acestora. De asemenea, pentru buna înțelegere a publicului vorbitor de limba română, traducătorii au tradus aproximativ numele lucrărilor, cărților și eseurilor menționate în general la notele de subsol, cu titlu informativ, dar aproximativ, fără a fi traduceri oficiale ale numelor respectivelor documente.

TALIB, MURID, SALIK, WASIL
(CĂUTĂTORUL, CEL CARE VREA, ÎNIȚIATUL,
CEL CARE A OBȚINUT SAU A AJUNS)

Dumnezeu este scopul suprem și ființele umane sunt călători pe drumul către El; sunt tot atâtea căi care duc către Dumnezeu câte respirații au făpturile vii. Faptul că ființele umane sunt favorizate de manifestările Numelor Divine, că cei care pornesc la drum sunt înzestrați cu abilități înăscute, care sunt darurile speciale ale lui Dumnezeu pentru ei și că există o atenție specială și remarci complementare îndreptate către ei pentru serviciile care vor fi oferite mai târziu sunt câteva dintre semnele care marchează aceste căi. Fără îndoială, scopul final este a-l mulțumi pe Dumnezeu sau a obține aprobarea și buna Lui plăcere; cele mai mărețe mijloace de a avansa spre acest scop reprezintă capacitatea de a-L recunoaște și de a dobândi cunoaștere despre El, precum și cea de a încerca să-i informezi și pe alții despre El. Acest lucru este cunoscut sub numele de ghidare. Diferențele dintre capacități și marea varietate a caracterelor și dispozițiilor umane au determinat crearea multor sisteme și metode eficiente de a călători către El. Cei care călătoresc spre El conform acestor sisteme sunt cei capabili de a face progrese. Călătoriile pot începe din puncte diferite, dar ele continuă prin aceleași stații, sau popasuri, și culminează într-un colț al aceluiași „climat”.

Popasul final pentru fiecare călător depinde de capacitatea individuală de dezvoltare. Fiecare călător începe să călătorească într-o anumită stație, cartier, port, aeroport sau rampă. Punctul de plecare diferă. Cu toate acestea, stațiile pe lângă care trec,

zonele în care ajung, orizonturile atinse, stările trăite și popasurile în care călătorii se opresc să se odihnească sunt toate în același spațiu, dar împodobite cu creații diferite, precum versanții Paradisului, pictați în diferite nuanțe. Căile se desfășoară una în alta, sau una lângă alta, pe culmi și văi, îngustându-se în unele puncte și lărgindu-se în altele; uneori drumul este greoi, alteori lin. Călătorii purced de-a lungul căilor în moduri diferite sau având stiluri diferite. Mulți tocmai ce încep să călătorească pe aceste căi, în timp ce mulți alții ajung la punctul final al călătoriei lor. În ciuda acestor diferențe aparente, călătoria are același caracter esențial. Un punct care este considerat a fi punctul final pentru un călător, poate fi punctul de plecare pentru altul. Sunt mulți alții care presupun că înaintează, dar care de fapt nu sunt capabili să parcurgă nici cea mai mică distanță, în timp ce numărul celor care călătoresc prin orizonturile care se întind dincolo de timp și spațiu, și care sunt hotărâți să se ridice din ce în ce mai sus, nu este deloc mic.

De fapt, atâta timp cât există mâini care strâng Frânghia de Nedistrus, și ochii și inimile sunt fixate pe principiile și judecățile explicite, incontestabile ale Coranului și Sunnei, atunci toate căile duc la Dumnezeu și toți călătorii sunt călători către Dumnezeu, Adevărul Suprem. Diferențele atitudinii în călătorie și diferitele tipuri de călătorii apar din complexitatea și practicabilitatea Religiei; ele sunt, de asemenea, rezultatul amplorii și toleranței care există în domeniile deschise raționamentului deductiv bazat pe principiile de bază, diferitele manifestări ale Numelor Divine și varietatea capacităților. În orice caz, călătorii avansează către Dumnezeu și din acest motiv sunt descriși ca fiind călătorii către Adevărul Suprem.

În loc să-i cheme pe călătorii care avansează pe căi diferite cu nume diferite, în funcție de profunzimea credinței lor, de temeinicia înțelegerii și abordărilor lor islamice, de profunzimea conștiinței lor despre omniprezența lui Dumnezeu, de lățimea

și bogăția orizontului lor de gândire, de spațiul conștiinței lor, de funcționarea ireproșabilă a tuturor simțurilor lor interne și externe, de utilizarea optimă a facultăților lor mentale și spirituale, de capacitatea lor de a se îmbunătăți în timp ce își fac călătoria spirituală, de începerea călătoriei lor din tărâmul corporal, creat și continuând-o în baza pe principiilor sau poruncilor tărâmului spiritual și în conformitate cu sinceritatea, puritatea, hotărârea, statornicia și credința lor față de Adevărul Suprem, în loc să cheme călătorii prin diferite nume în funcție de aceștia și de anumiți alți factori, consider că este mai potrivit și mai practic să le studiez sub titlurile de Căutătorul, Cel care vrea, Inițiatul și Cel care a atins sau a ajuns”. În timp ce menționăm călătorii către Adevărul Suprem prin aceste titluri, care sunt diferite, dar în același timp interdependente între ele, vom folosi uneori termenul „Cel care are adevărata cunoaștere a lui Dumnezeu” în loc de „Cel care vrea”, „Inițiatul” și „Cel care a atins” în baza orizontului lor de cunoaștere a lui Dumnezeu.

Acum haideți să studiem aceste titluri unul câte unul:

CĂUTĂTORUL

Acest termen este folosit pentru cineva care caută, dorește și încearcă să obțină cunoștințe sau un alt fel de binecuvântare. Ca termen, căutătorul îl desemnează pe cel care și-a început recent călătoria spirituală și care încearcă să obțină informații de bază despre cunoaștere, cunoașterea de Dumnezeu și adevăr; el este hotărât să obțină ceea ce urmărește. Din cauza faptului că se află la începutul călătoriei, o astfel de persoană poate fi considerată a fi de mică valoare sau semnificație, dar fiindcă toate progresele și binecuvântările ulterioare care vin în paralel cu aceste progrese depind de solicitarea și hotărârea pe care o are căutătorul la început, ele sunt, de fapt, o sămânță care este gata să

încolțească și să înflorească. Pentru a exprima semnificația unei astfel de căutări, venerabilul Junayd al-Baghdadi spune: „*Cine cere și caută în cele din urmă găsește ceea ce caută.*”¹ Aceste vorbe au devenit mai târziu o zicală populară.

Sufiții folosesc termenul „căutător” pentru a-l indica pe cel care a început să urmeze o cale sufită sub conducerea unui ghid. Cu toate acestea, atunci când un căutător a îndeplinit tot ceea ce este necesar pentru a fi echipat cu puterea voinței, el poate realiza uneori o transformare bruscă de la a fi un „căutător” la a fi „cel care vrea” și apoi să avanseze până la orizontul celui „inițiat” prin favorurile speciale ale lui Dumnezeu și începe să viseze să ajungă la Dumnezeu. Se întâmplă uneori ca un căutător să rămână restrâns în orizontul îngust al căutării, fără a putea acoperi nicio distanță, în ciuda faptului că depune eforturi epuizante de a avansa. De asemenea, ar trebui să ne amintim că există condiții pentru ca o persoană să fie acceptată drept „cel care caută”. Fiecare candidat este testat de un ghid perfect pentru a descoperi dacă are sau nu caracterul și manierele care îi vor permite să facă călătoria. Dacă se consideră că sunt apti pentru călătorie, li se spune: „*Ține-te de mâna ghidului tău și mergi către Adevărul Suprem.*” Fiind deopotrivă un căutător și un candidat la rangul de „cel care vrea”, acest călător înaintează spre tărâmurile care se deschid în inima sa și zboară pe lângă vârfurile care-i fac loc capacității sale. Cu toate acestea, individul ar trebui să strângă ferm mâna de care se ține, cu convingerea că această mână este mijlocul pentru a-și atinge scopul; ar trebui să-și fixeze ochii pe această „oglină” din mâinile sale, în care, sau prin care, vor putea observa manifestările Numelor Divine și ar trebui să evite să-i dea drumul. De asemenea, ar trebui să avanseze cu hotărâre pe calea pe care a pornit și să-i rămână devotat cu inima și sufletul. Muhammed Ali Hilmi Dede² își prezintă ideile despre căutător după cum urmează:

*Cel care caută se ține de mâna unui ghid,
Supunându-și sufletul și limba Adevărului Suprem.
Cel ce vrea își încinge o sabie în jurul taliei,³
Agățându-se ferm de brăul călăuzei sale.*

Atunci când căutătorul este un om care caută cu adevărat lumina și darul lui Dumnezeu, el ar trebui să fie statornic în a urma calea fără nicio abatere, rămânând mereu îndreptat către El în dragoste, astfel încât să poată fi privit ca adevărat și credincios în căutarea sa, și favorizat cu respectul și atenția Celui Care este Preacăutatul. Un astfel de grad de dăruire și devotament este ceea ce se cere celui care vrea și celui care este hotărât să-i dea liberului arbitru ceea ce se cuvine.

CEL CARE VREA SAU VOITORUL

Potrivit sufiților, cel care vrea este cel care, după ce a renunțat la dorințele și scopurile personale, este atașat unui ghid în conformitate cu dogmele religioase și se află sub îndrumarea acestei persoane pentru instruire spirituală. Acest termen este folosit pentru a desemna dervișii care nu au intrat încă, sau care nu au putut intra pe calea inițierii; primul rang ce va fi atins de cel ce vrea este anihilarea întru ghid.⁴

Muhyi'd-Din ibnu'l-'Arabi⁵ îl definește pe cel care vrea, sau voitorul, ca fiind cel care a renunțat să privească, să vadă și să dorească pe cont propriu, ci mai degrabă s-a întors cu totul către Dumnezeu. Această definiție diferă de alte definiții. Potrivit lui Ibnu'l-'Arabi, cel care vrea își vede liberul arbitru ca aparținând lui Dumnezeu și ca o manifestare a Voinței Sale Absolute, percepând astfel toate celelalte forme de voință sau vrere ca fiind relative sau de existență și natură nominală. Dacă această considerație a lui Ibnu'l-'Arabi a fost rezultatul extazului spiritual, atunci nimeni nu are dreptul să o critice. Dacă nu ar fi fost cazul, atunci cărturarii esențialiști ai religiei ar fi avut ceva de spus

despre asta. Chiar dacă cei ca venerabilul Ibnu'l-'Arabi atribuie liberul arbitru ființelor umane, în teorie, în sensul înclinației, ei îi venerază pe cei care au renunțat la liberul arbitru în fața Voinței Divine. Motivul pentru care există o varietate de abordări în astfel de chestiuni se datorează parțial diferențelor de gusturi, viziuni, experiențe și stări spirituale individuale, precum și temperamente și dispoziții. Indiferent de cine este atașată persoana care vrea, adevăratul scop este Dumnezeu, Preacăutatul. Cu toate acestea, toți cei care vor nu sunt la același nivel și pot avea abordări diferite. Există unii, cunoscuți ca „cei care sunt absolut sinceri în căutarea lor”, care nu sunt niciodată în dezacord cu ghidul lor și evită gesturile care ar putea fi interpretate ca fiind opuse ghidului. Ei nu caută dovezi pentru cuvintele și învățămintele ghidului în alte locuri. Sunt alții care, deși respectă și ordinele ghidului lor atât aparent, cât și din suflet, și care nu simt nevoia să caute diferite căi sau metode, nu sunt la fel de sensibili sau la fel de atenți ca primii în urmarea ghidului sau în atașamentul față de ghid. Astfel de oameni sunt numiți „cei care vor la figurat”. Dar mai există și alții, dacă pot fi considerați cu adevărat ca fiind printre cei care vor, care, deși aparent respectă ceea ce spune ghidul lor, manifestă întotdeauna opoziție față de ghid în absența lui și în considerațiile lor secrete; aceștia din urmă cred că nu este de nimic rău să se comporte diferit, mergând în zigzag pe cale. Sufiții folosesc termenul „dezertor” pentru a defini astfel de oameni.

Cele mai importante caracteristici care sunt așteptate de la cel care vrea sunt sinceritatea, loialitatea, credibilitatea și onestitatea. Acestea sunt toate caracteristicile care aparțin celor care sunt staționați aproape de Dumnezeu. Adică, printre atributele pe care ar trebui să le aibă cel care vrea sunt să fie adevărat în cuvinte, acțiuni și gânduri, fiind menționat ca un om de încredere în ceruri și pe pământ, dând întotdeauna impresia că este

cu totul de încredere și fiind un om al statorniciei și hotărârii care îi dă liberului arbitru ceea ce se cuvine.

În ciuda faptului că se află la începutul călătoriei, cel care vrea ar trebui să respecte întotdeauna principiile și criteriile Shari'ei, să aibă sensibilitatea unui inițiat și să respecte normele care sunt în general acceptate de comunitatea musulmană, evitând actele religioase detestabile. Dacă se întâmplă să comită un act respingător, chiar și o singură dată, sau dacă nu respectă o normă acceptată, călătorul ar trebui să se grăbească imediat la izvorul penitenței, căinței și pocăinței, cu gândul de a nu se lăsa atins de nimic ce e păcătos sau de vreo pată cauzată de săvârșirea unei fapte ce nu este pe placul lui Dumnezeu. Fără întârziere, ei ar trebui să fie purificați de murdăria sau virusurile care le pot provoca răni în inimă și spirit.

În plus, un astfel de călător care călătorește pe calea către Adevărul Suprem și caută plăcerea lui Dumnezeu ar trebui să-și ofere inima Celui Veșnic Cerut, purificându-și astfel inima de atașamentul față de bogăție și câștig, de dragostea de rang și funcție, de dorința de confort și interes pentru orice altceva decât Dumnezeu. Mai mult, el ar trebui să cugete la a fi și a nu fi, la a fi favorizat cu anumite lucruri și a fi lipsit de ele, la a câștiga și a pierde, la ceea ce vine și la ceea ce nu vine, la ceea ce rămâne și la ceea ce nu rămâne, și la a fi acceptat și a fi respins, toate în aceeași măsură.

Acești credincioși ar trebui să încerce să păstreze toate aceste contrarii în balanță, în lumea lor spirituală.

Deoarece scopul final pentru cel care vrea este anihilarea întru Voia Domnului, de la început este necesară ascultarea completă de ghid. Dacă cel care vrea dorește să fie în continuare favorizat cu atenție Divină, este extraordinar de important ca el să asculte de poruncile date în conformitate cu Shari'a fără obiecții, împlinind tot ceea ce este sfătuit să facă, și fără să neglijeze niciodată recitățile evlavioase pe care se angajează să

le facă în mod regulat. Acestea sunt îndatoriri pregătitoare și încurajatoare care trebuie îndeplinite pentru respectarea deplină a Coranului și Sunnei. Este clar că un călător către Adevărul Suprem își oferă liberul arbitru convenit întru loialitate față de ghidul său și va fi atent în observarea ordinelor și interdicțiilor Adevărului Suprem. Cu toate acestea, el ar trebui să evite să trateze ghidul, care este oglinda prin care razele Soarelui – binecuvântările lui Dumnezeu – sunt reflectate ca și cum el ar fi Soarele, adică Dumnezeu, și astfel să considere că mijloacele sunt scopul.

De mare importanță sunt, de asemenea, atitudinea celui care vrea sau a voitorului în fața lui Dumnezeu, viziunea sa despre el însuși și despre ceilalți, precum și abordarea sa față de darurile și răsplățile divine. În primul rând, el ar trebui să se vadă ca fiind inferior tuturor oamenilor și pentru ca acest punct de vedere să nu fie lipsit de substanță, ar trebui să-și controleze, să examineze și să-și critice întotdeauna greșelile. Acești oameni ar trebui să încerce să fie conștienți de orice greșeli sau păcate care le atrag atenția, ca și cum abia le-ar fi comis, devotându-se în fiecare clipă, în fiecare oră și în fiecare zi propriei lor purificări, precum și renunțării complete la găsirea greșelilor altora. Dacă cel care vrea crede că are vreun merit, ar trebui să tremure de teama că acesta este prezent doar ca mijloc de pierzanie treptată, întrucât nu a fost suficient de purificat pentru a merita asemenea binecuvântări. Acesta nu ar trebui să-și atribuie nici o parte din activitățile sale demne de laudă, de la cele mai mari slujbe în serviciul lui Dumnezeu și până la cele mai sincere acte de închinare sau de la cele mai insuportabile suferințe până la cele mai dificile încercări de inițiere; nici nu ar trebui să aibă așteptări extraordinare pe urma unor astfel de acțiuni. Chiar dacă este favorizat cu o ploaie de daruri și binecuvântări, ar trebui să se îngrijoreze că acestea ar putea reprezenta un test, spunând ca Muhammed Lutfi Efendi:

*Ceea ce am — nu sunt vrednic să am;
Această favoare și har — de ce mi-au fost acordate? 6*

Călătorii nu trebuie să creadă niciodată că sunt vrednici de asemenea atribute și, ca să nu fie nerecunoscători în fața lui Dumnezeu pentru ele, să simtă recunoștință în inimă și apoi să uite cu desăvârșire de ele, fără a le mai aminti vreodată. În caz contrar, ceea ce ar putea duce la triumf se poate încheia într-un hău al pierderii, iar ceea ce pare a fi un dar poate deveni cauza frustrării.

Nu se poate crede că un voitor cu o minte și o inimă ce așteaptă daruri și binecuvântări, și ale cărui sentimente urmăresc evenimente neobișnuite, poate avea o relație sănătoasă cu Dumnezeu Atotputernicul. Cum s-ar putea crede că, în timp ce ei ar trebui să-și purifice inima, casa lui Dumnezeu, de orice altceva decât Dumnezeu și să fie mereu preocupați de Dumnezeu în lumea lor interioară, ei își pierd timpul cu lucruri care sunt în afara sferei lor de îndatoriri și responsabilități și, astfel, deviază constant către așteptări neplăcute?

Cel care vrea are credință și încredere de nezdruncinat în suficiența Coranului și a Sunnei ca fiind calea Profetului, asupra lui fie pacea și binecuvântările. Chiar dacă nu este la un nivel în care să poată folosi el însuși aceste două surse de bază, el ar trebui să le fie profund devotat, cu o atenție perfectă, păstrându-și întotdeauna convingerea că va fi capabil să obțină tot ceea ce caută prin Coran și Sunna, și realizând ce mare binecuvântare este să trăiești o viață într-o relație continuă cu Coranul; în acest fel, el este capabil să rămână departe de trivialitățile și fanteziile care sunt o iluzie a cunoașterii, dar care nu sunt de nici un folos pentru viața mentală sau intelectuală și spirituală.

Fiecare călător către Adevărul Suprem care s-a întors la Dumnezeu sub îndrumarea unui ghid, și care este un erou al voinței și disciplinei, trebuie să fie precaut în toate privințele, de

la viața personală până la relația sa cu Domnul lui, nepermițând să apară vreo contradicție între inima sa și acțiunile sale, ci mai degrabă acționând întotdeauna cu stăpânire de sine și mâncând, bând, dormind și vorbind puțin, limitând aceste activități doar la ceea ce este necesar, considerând orice e de prisos ca irosire. Cel care vrea cu adevărat este ferm în împotrivirea sa față de sufletul său trupesc și consideră această opoziție ca pe un mijloc suplimentar de apropiere de Dumnezeu; în același timp, o astfel de persoană va considera urmărirea sufletului carnal ca pe un mijloc de eșec și pierzanie. Cel care trăiește în pace cu dorințele și fanteziile sale trupești nu este privit ca unul care vrea. Căci, după ce și-a propus să-L atingă pe Dumnezeu, dacă individul înlocuiește călăuzirea cu urmărirea realizării dorințelor trupești, aceasta înseamnă întoarcerea de pe calea pe care s-au pornit. Aceasta este considerată a fi dezertare. Cel care vrea ar trebui să fie mereu statornic, așteptând la ușa către care s-a întors și continuând drumul pe care s-a îmbarcat, dând mereu dovadă de un spirit de profundă loialitate. Cel care a fost învins la testul puterii voinței de la bun început nu poate fi considerat niciodată drept o persoană a loialității, credinței, seriozității sau sincerității. Nici nu este posibil ca o astfel de persoană să poată citi corect Actele Divine, sau să înțeleagă ceva din Numele Divine, sau să discearnă sensul, sau să priceapă Atributele Divine. Fiecare gând nu va fi mai mult decât o presupunere sau o șovăială, iar fiecare atitudine și act al său vor fi deviate.

Pentru cel care vrea, pentru toți călătorii către Adevărul Suprem, următoarele puncte sunt de cea mai mare importanță:

Un călător ar trebui să se vadă ca fiind un nimic, în sensul valorilor pozitive. El ar trebui să folosească darurile inițiale ale lui Dumnezeu care ajung în timpul călătoriei pentru a-și atinge scopul; acesta este motivul pentru care au fost trimise. Un astfel de călător nu ar trebui să-și dorească nimic lumesc, ci mai degrabă ar trebui să se mulțumească cu ceea ce are, și să aibă